

ILMOITUS

Asia: Muistio täysistunnosta
– Bryssel 20. ja 21. tammikuuta 2003

I ISTUNNON AVAUS

Puheenjohtaja Giscard d'Estaing avasi valmistelukunnan täysistunnon muistuttaen, että puheenjohtajisto käsittelee parhaillaan perustuslaillista sopimusta koskevan luonnoksen ensimmäistä artiklakokonaisuutta ja toivoo voivansa piakkoin esittää valmistelukunnalle asiasta ehdotuksen. Lisäksi ollaan tutkimassa ja luokittelemassa perustamissopimuksen nykyisiä artikloja sen mukaan, onko niitä syytä muuttaa ja kuinka paljon. Tämän perusteella puheenjohtajisto voinee valmistella kolmen toimielimen oikeudellisista asiantuntijoista koostuvalle ryhmälle toimeksiannon, jotta he voisivat ryhtyä käsittelemään niitä artikloja, joihin tarvitaan vain teknisiä muutoksia, ja näin valmistelukunnalle saataisiin ehdotuksia käsiteltäviksi.

1. Toimielinten toiminta (asiak. CONV 477/03)

2. Puheenjohtaja avasi keskustelun toimielinten toiminnasta palauttaen mieliin ne kaksi perustetta, joiden vuoksi tätä asiaa ryhdyttiin käsittelemään: ensiksikin tulevan laajentumisen seurauksena jäsenvaltioiden lukumäärä kasvaa ja tällä on vaikutuksensa, ja toiseksi toimielimiä on mukautettava, jotta ne voisivat vastata haasteisiin, joita uudet poliittiset tavoitteet esimerkiksi ulkopoliitiikan, puolustuksen ja sisäisen turvallisuuden ja oikeuden alalla tuovat mukanaan.

3. Toimielinkysymysten käsittelytapa riippuu siitä, millaisena Euroopan unionin tulevaisuus nähdään. Olisiko sen muututtava vähitellen enemmän liittovaltion suuntaan vai olisiko sen jatkossakin perustuttava järjestelmään, jossa on sekä valtioliiton piirteitä asioissa, joissa vaaditaan jäsenvaltioiden yhteistyötä, että liittovaltion piirteitä unionin toimivaltaan kuuluvissa asioissa? Valmistelukunnan on tarkasteltava seuraavia kysymyksiä:

- Onko kunkin toimielimen tehtävä määritelty asianmukaisesti ja ovatko niiden vastuut selvät?
- Toimivatko toimielimet tyydyttävällä tavalla nyt ja tulevaisuudessa? Suorittavatko ne tehtävänsä oikeaan aikaan ja tehokkaasti?
- Olisiko niiden rakenteita ja nimityskäytäntöjä muutettava? Jos olisi, miten?

Jäsenvaltioiden väestömäärien eroista johtuu, että on erityisen vaikeaa löytää oikea tasapaino kansalaisten välisen tasa-arvon ja toisaalta valtioiden välisen tasa-arvon vaateisiin.

4. Keskustelussa käsiteltiin etenkin Eurooppa-neuvoston ja neuvoston toimintaa, joskin useissa puheenvuoroissa käsiteltiin myös komissiota ja jossain määrin myös parlamenttia. Muutamat puhujat viittasivat myös tuomioistuimeen.

5. Yksittäisiä toimielimiä koskevien puheenvuorojensa alussa useat puhujat ilmaisivat kannattavansa joitakin perusperiaatteita, joihin keskustelun olisi heidän mielestään perustuttava. Hyvin monet painottivat sitä, että kolmen keskeisen toimielimen välinen toimivaltatasapaino on säilytettävä. Useat esittivät, että kaikkia toimielimiä olisi vahvistettava yhtäläisesti, jotta niiden toiminta tehostuisi ja lisättäisiin avoimuutta ja vastuullisuutta. Useat korostivat, että uusissa toimielimiä koskevissa järjestelyissä on tärkeää ottaa huomioon jäsenvaltioiden välinen tasa-arvo. Jotkut viittasivat myös kansalaisten väliseen tasa-arvoon ja siihen, että molempia periaatteita on jatkossakin noudatettava. Useat katsoivat, että toimielimiä olisi mukautettava niin, että niillä on Euroopan kansalaisille selkeämpää merkitystä. Pyydettiin myös yhteisömenetelmän säilyttämistä, sillä se on palvellut unionia

hyvin. Useat valmistelukunnan jäsenet totesivat, ettei toimielinuudistus heidän mielestään edellytä uusien toimielinten perustamista. Useat puhujat toivoivat, että uusissa järjestelyissä kansallisten parlamenttien asema otettaisiin huomioon asianmukaisella tavalla. Ehdotettiin erityisesti, että ehdotettua toissijaisuuteen liittyvää ennakkovaroitusjärjestelmää vahvistettaisiin.

6. Eurooppa-neuvoston suhteen oltiin yhtä mieltä siitä, että sen strateginen tehtävä Euroopan unionin politiikan, eritoten ulkoisen toiminnan, johdossa on säilytettävä. Useat jäsenet katsoivat, että perustuslaillisessa sopimuksessa olisi määriteltävä selkeämmin Eurooppa-neuvoston asema ja tehtävät. Useat painottivat sitä, että sen yleinen koordinoiva rooli ei saisi johtaa siihen, että Eurooppa-neuvostolle annettaisiin tehtäviä, jotka kuuluvat pikemminkin alakohtaisille neuvostoille, ja että erityisesti olisi vältettävä sen käyttämistä neuvostossa ratkaisematta jääneiden kysymysten käsittelyyn.
7. Useat valmistelukunnan jäsenistä, jotka saivat kannatusta monilta muilta, ehdottivat, että Eurooppa-neuvoston kiertävä puheenjohtajuus korvattaisiin pysyvämmällä presidentillä/puheenjohtajalla, joka valittaisiin (joidenkin mukaan määräenemmistöllä) joko viideksi vuodeksi kerrallaan tai kahden ja puolen vuoden toimikaudeksi, joka voitaisiin uusia. Puheenjohtajalla olisi kaksijakoinen tehtävä: hän valmistelisi Eurooppa-neuvoston kokouksia, toimisi niissä puheenjohtajana ja valvoisi niiden jatkotoimia sekä edustaisi Euroopan unionia kansainvälisesti korkeimmalla mahdollisella tasolla tämän kuitenkin vaikuttamatta komission ja sen puheenjohtajan toimivaltaan. Useat puhujat joko vastustivat tätä ehdotusta tai toivat esiin, että asiaan liittyy monia vakavia kysymyksiä, joita on selvennettävä. Jotkut katsoivat, että pysyvän toimen perustaminen loisi sekaannusta Eurooppa-neuvoston ja komission roolista tai pahimmillaan aiheuttaisi niiden välille kilpailuaseman. Useat pohtivat tällaisen korkean toimen demokraattista legitimitettä ja siihen liittyvää vastuuvuorollisuutta. Useat myös pohtivat, millaista hallinnollista tukea tarvittaisiin. Jotkut näkivät tässä mahdollisuuden yhdistää Eurooppa-neuvoston ja komission puheenjohtajuus. Useat muut, jotka eivät torjuneet itse ehdotusta, esittivät, että Eurooppa-neuvoston pysyvän puheenjohtajan tehtävät olisi määriteltävä (kysymys liittyy läheisesti Eurooppa-neuvoston rooliin): olisiko kyse ensisijaisesti johdon tehtävistä, päivittäin tapahtuvasta poliittisesta ohjauksesta vai olisiko pääasiassa kyse strategisen johtamisen jatkuvuuden varmistamisesta?

8. Neuvoston osalta useat puhujat kannattivat puolivuositain vaihtuvaa, kiertävää puheenjohtajuutta. He painottivat sitä, että tämä järjestelmä antaa kaikille jäsenvaltioille niiden koosta riippumatta mahdollisuuden toimia puheenjohtajina ja tekee Euroopan unionista näkyvämmän kansallisesti. Ehdotettiin, että nykyisen järjestelmän säilyttäminen voitaisiin yhdistää aiempaa parempaan monivuotiseen suunnitteluun jatkuvuuden lisäämiseksi. Yksi puhuja esitti, että puheenjohtajan tehtävä on vaikeutunut, koska siihen on tullut tehtäviä, jotka oikeastaan kuuluisivat komissiolle.
9. Muut katsoivat, että nykyinen kiertävä puheenjohtajuus on jo osoittanut rajallisuutensa eikä se voi toimia tehokkaasti laajentuneessa unionissa. Useita vaihtoehtoja esitettiin. Näitä olivat muun muassa järjestelmä, jossa puheenjohtajan tehtävät jakaisi kiertävä ryhmä, Eurooppa-neuvoston, yleisten asioiden neuvoston ja Coreperin puheenjohtajuus olisi kiertävä, eri neuvostojen puheenjohtajat valittaisiin eri valtioista, neuvoston pääsihteerin ja hänen henkilökuntansa asemaa vahvistettaisiin, yleisten asioiden neuvoston puheenjohtajana toimisi komission puheenjohtaja tai näiden ehdotusten erilaiset yhdistelmät. Useat niistä, jotka kannattivat muutosta nykyiseen kiertävään puheenjohtajuuteen, korostivat, että uuden järjestelmän olisi perustuttava jäsenvaltioiden välisen tasa-arvon periaatteeseen: muut täsmensivät, että uudessa järjestelmässä on säilytettävä jonkinlainen kierto.
10. Laajalti kannatettiin sitä, että luotaisiin lakeja säätävä neuvosto, jolla olisi yleisvastuu lainsäädäntöehdotusten käsittelystä ja jonka istunnot olisivat avoimia. Yleisten asioiden neuvoston tehtävä Eurooppa-neuvoston työskentelyn valmistelijana mainittiin myös. Laajaa kannatusta sai myös ajatus ulkoasioiden neuvoston perustamisesta. Tämän neuvoston puheenjohtajana toimisi YUTP:sta vastaava henkilö. Useat puhujat katsoivat, että tästä pitäisi luoda Euroopan ulkoasiainministerin toimi. Monet näkivät asian niin, että tässä yhdistyisivät nykyisen korkean edustajan ja ulkosuhteista vastaavan komissaarin tehtävät. Toiset totesivat, että tämän ehdotuksen institutionaalisia vaikutuksia on tarkasteltava lisää.

11. Useat olivat sitä mieltä, että neuvosto voi toimia tehokkaasti laajentuneessa unionissa vain, jos määräänemmistöpäätöksistä tulee sääntö. Joidenkin mielestä tämä koskee myös YUTP:aa. Useat olivat sitä mieltä, että Nizzan sopimukseen sisältyvä ääntenpainotusjärjestelmä on kömpelö ja se olisi korvattava kaksinkertaisella enemmistöllä (jäsenvaltioiden enemmistö ja kansalaisten enemmistö). Tämä olisi sekä yksinkertaista että kestävä. Ehdotettiin myös, että laajentuneessa unionissa olisi käytettävä aiempaa useammin mahdollisuutta tiiviimpään yhteistyöhön ja rakentavaa äänestämästä pidättymistä.
12. Komission suhteen vallitsi laaja yhteisymmärrys siitä, että toimielinten kolmijaossa on säilytettävä vahva komissio, jolla on yksi kollegio ja joka toimii täysin itsenäisesti vailla kansallisia vaikutteita unionin yleisen edun puolesta.
13. Se, että komissiolla on oltava vahva demokraattinen legitiimiys, tunnustettiin laajalti, erityisesti komission puheenjohtajan valintamenettelyn suhteen. Useat puhujat olivat sitä mieltä, että sekä valtioiden- ja hallitusten päämiesten että Euroopan parlamentin olisi osallistuttava menettelyyn, kuten nytkin tapahtuu. Useat olivat kuitenkin myös sitä mieltä, että Euroopan parlamentin vaalien tulokset olisi jotenkin otettava huomioon menettelyssä, sillä se lisäisi heidän mielestään vaalien kiinnostavuutta ja samalla vahvistaisi komission arvovaltaa.
14. Joidenkin tämän näkökulman kannattajien mielestä riittäisi, että neuvosto odottaisi vaalien tuloksia ja ottaisi ne huomioon nimetessään ehdokkaan. Useat muut halusivat mennä tätä pidemmälle ja ehdottivat, että näiden kahden toimielimen toimien järjestys muutettaisiin päinvastaiseksi: ensiksi siis äänestettäisiin parlamentissa (käytettiin ilmaisua "parlamentti valitsee puheenjohtajan") ja sitten nimettävän henkilön valinta vahvistettaisiin neuvostossa. Jotkut valmistelukunnan jäsenistä vaativat 3/5:n tai 2/3:n äänten enemmistöä parlamentissa, jotta komissio ja sen puheenjohtaja pidettäisiin puoluepoliittisen kilpailun ulkopuolella. Toiset kannattivat ehdotonta enemmistöä perustellen tätä sillä, että korkeampien määrien käyttö johtaisi äänestysprosessiin, joka ei olisi avoin, ja parlamentti joutuisi nykyistä hankalampaan tilanteeseen. Useissa puheenvuoroissa ehdotettiin myös, että parlamentti äänestäisi neuvoston nimeämistä muutamista ehdokkaista.

15. Jotkut puhujat olivat sitä mieltä, että puheenjohtaja olisi valittava käyttämällä Euroopan parlamentin jäsenistä ja kansallisten parlamenttien jäsenistä koostuvaa vaalikollegiota tai unioninlaajuisella yleisellä suoralla vaalilla. Toiset suosittelivat pitäytymistä nykyisessä nimitysmenettelyssä, ja he varoittivat komission politisoitumisesta. Tähän vastattiin, että komissio on jo nyt poliittinen instituutio ja että sen puheenjohtajan valitseminen parlamentaarisella enemmistöllä ei välttämättä johtaisi puoluepoliittisesti värittyneeseen kollegioon.
16. Useat puhujat katsoivat myös, että komission legitimiys vahvistuisi, jos parlamentin lisäksi myös neuvostolla olisi oikeus esittää komissiota koskeva epäluottamuslause. Komissio vastaisi näin ollen toiminnastaan sekä valtioille että kansalaisille.
17. Komission kokoonpanon osalta voidaan todeta, että monien puhujien mielestä olisi asianmukaista, että seuraavassa kollegiossa olisi yksi komissaari kutakin jäsenvaltiota kohti, kuten Nizzan sopimuksessa määrätään. Tämä auttaisi komissiota uusien jäsenvaltioiden integroitumisen hallinnoinnissa, ja uusien jäsenvaltioiden olisi helpompi perehtyä unionin prosesseihin. Jotkut puhujat halusivat säilyttää yhden komissaarin jäsenvaltiota kohti pitkällä aikavälillä, kun taas toiset olivat sitä mieltä, että pienempi kollegio saattaisi myöhemmin olla tehokkuuden ja riippumattomuuden kannalta parempi. Suuressa kollegiossa, jonka kokoonpano olisi täsmälleen sama kuin neuvoston, saattaisivat hallita kansalliset intressit, ja komission "uudelleenkansallistuminen" voisi asettaa kyseenalaiseksi komission päätösten ja ehdotusten riippumattomuuden ja auktoriteetin jäsenvaltioissa. Pienempää komissiota koskevissa vaihtoehtoisissa ehdotuksissa joko jäsenvaltioilla olisi yhtäläinen kiertävä oikeus nimetä komissaari tai komission tulevalle puheenjohtajalle annettaisiin oikeus valita kollegionsa jäsenet ansioiden perusteella, maantieteellisen ja poliittisen perustasapainon huomioon ottaen, kuitenkin siten, että valinta edellyttäisi neuvoston vahvistusta. Yleisesti ottaen oltiin sitä mieltä, että komission vasta valitulla puheenjohtajalla tulisi olla enemmän sananvaltaa komissaarien valinnassa.
18. Komission sisäisestä toiminnasta voidaan todeta, että useiden puheenvuorojen mukaan komission puheenjohtaja tarvitsee laajat toimivaltuudet. Toimivaltuuksista mainittiin muun muassa valta linjata politiikkaa ("Richtlinienkompetenz"), oikeus erottaa komission jäsen, joka ei enää nauti puheenjohtajan luottamusta, sekä valta jakaa yksittäisten komissaarien salkkuja (uudelleen) ja organisoida kollegiota perustamalla komissaarien ryhmiä, joita

johtaisivat (puheenjohtajan nimittämät) varapuheenjohtajat ja jotka käsittelisivät laajoja politiikan alueita ja jotka tekisivät päätöksiä kollegion puolesta. Useat puhujat olivat sitä mieltä, että tällaiset toimenpiteet auttaisivat osaltaan varmistamaan laajan kollegion tehokkuuden. Toiset kuitenkin korostivat, että on tärkeää turvata komission jäsenten kollegiaalisuus.

19. Monet korostivat, että komission perustehtäviä ja toimivaltuuksia olisi vahvistettava ilman, että muiden kahden toimielimen asemaa heikennetään. Erityisesti mainittiin, että komission olisi oltava täysin mukana vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alalla toteutettavassa politiikassa, että sen tehtävää unionin lainsäädännön noudattamisen valvojana ja lainsäädännön täytäntöönpanijana olisi vahvistettava (useat puhujat viittasivat komiteamenettelyjen mahdolliseen yksinkertaistamiseen ja delegoitujen säädösten käyttöönottoon) ja että sillä olisi jatkossakin oltava yksinomainen oikeus tehdä lainsäädäntöaloitteita. Useat puhujat korostivat, että komission olisi pysyttävä ainoana unionitason operatiivisena hallintoelimenä.
20. Laajaa kannatusta sai se, että Euroopan parlamentista tehtäisiin täysivaltainen lainsäätäjä neuvoston rinnalle laajentamalla yhteispäätösmenettelyn käyttöä tai yleistämällä se lainsäädännössä. Useat jäsenet kannattivat myös täysimääräisten budjettia koskevien toimivaltuuksien antamista Euroopan parlamentille siten, että pakollisten ja ei-pakollisten menojen välillä ei enää tehtäisi eroa.
21. Useat puhujat ehdottivat, että parlamenttivaalien menettelyä muutettaisiin, jotta parlamentin jäsenet olisivat lähemmässä yhteydessä kansalaisiin. Tässä yhteydessä todettiin tarvittavan pienempiä vaalipiirejä, alueellisia listoja ja tiukempia vaalikelpoisuuden esteitä koskevia sääntöjä. Eräät puhujat viittasivat parlamentin kokoonpanoon ja ehdottivat, että sitä esimerkiksi pienennettäisiin.
22. Useat jäsenet toivoivat keskusteltavan siitä, olisiko parlamentin hajottamisen oltava mahdollista, ja missä olosuhteissa.

23. Useat puhujat totesivat, että oikeusvaltion periaatteeseen perustuvan unionin kannalta on tärkeää vahvistaa yhteisöjen tuomioistuinta, jotta sen oikeuskäytäntö säilyisi korkealaatuisena ja jotta se voisi selviytyä sekä laajentumisen vuoksi että valmistelukunnan suositusten seurauksena kasvavasta työmäärästä. Vain harvat puhujat esittivät yksityiskohtaisia ehdotuksia siitä, miten tuomioistuinta vahvistettaisiin, mutta jotkut ehdottivat tuomareiden nimitysmenettelyn uudistamista, tuomioistuimen (ja ensimmäisen asteen tuomioistuimen) henkilöstön ja varojen lisäämistä sekä niiden menettelyjen yksinkertaistamista ja nopeuttamista, joilla tuomioistuin voi määrätä sakkoja jäsenvaltioille, jotka eivät ole noudattaneet jäsenyysvelvoitettaan.
24. Puheenjohtaja piti keskustelusta tekemässään yhteenvedossa tärkeänä välttää omahyväisyyttä. Valmistelukunta perustettiin, koska oli havaittu todellisia ongelmia esimerkiksi yleisen mielipiteen osalta, kuten äänestäjien heikko osallistuminen Euroopan parlamentin vaaleihin on osoittanut. Valmistelukunta epäonnistuisi, jos se kannattaisi nykyistä tilannetta ratkaisujen sijasta. Tarvitaan rohkeutta ja mielikuvitusta.
25. Keskustelussa tuli esiin useita keskeisiä seikkoja. Valmistelukunta kannattaa sekajärjestelmää, jolla on sekä liittovaltion että valtioliiton piirteitä. Yhtä mieltä ollaan siitä, että kaikkia toimielimiä on vahvistettava ja niiden tehokkuutta on parannettava siten, että toimielinten välinen tasapaino säilytetään. Monet korostivat entistä suuremman avoimuuden ja demokratiaan liittyvän vastuun merkitystä. Lisäksi kannatettiin vahvasti jäsenvaltioiden välisen tasavertaisuuden varmistamista.
26. Tiettyjä asioita on käsiteltävä vielä lisää. Erityisesti olisi tarkasteltava vaihtoehtoja nykyisin käytössä olevalle neuvoston kiertävälle puheenjohtajuudelle, mutta ehdotukseen, jonka mukaan Eurooppa-neuvosto siirtyisi käyttämään pysyvämpää kokoaikaista puheenjohtajaa, on suhtauduttu epäilevästi. Kysymyksiä esitettiin sekä puheenjohtajan tehtävästä että valintamenettelystä. On selvää, että nämä asiat on käsiteltävä ja että Eurooppa-neuvoston rooli on määriteltävä asianmukaisesti. Ajatus julkisesti kokoontuvan lakia säätävän neuvoston luomisesta on saanut hyvin laajaa kannatusta. Tähän liittyviä asioita sekä yleisten asioiden neuvoston tulevaa roolia on vielä tarkasteltava. Määräenemmistöpäätöksiä on tarkasteltava lisää: mihin uuden järjestelmän olisi perustuttava?

27. Lisäksi olisi tarkasteltava yksityiskohtaisemmin EU:n ulkoasiainministerin tulevaa roolia ja tehtäviä. Komission osalta voidaan todeta, että monet ovat kannattaneet sitä, että säilytetään yksi komissaari kutakin jäsenvaltioita kohti. Monet pitivät tätä välttämättömänä lyhyellä aikavälillä mutta olivat sitä mieltä, että myöhemmin olisi löydettävä tehokkaampi vaihtoehto. Eri vaihtoehtoja on käsiteltävä lisää samoin kuin komission puheenjohtajan valintamenettelyjä.
28. Istunnosta kävi selvästi ilmi, että lisäpohdintaa ja -keskustelua tarvitaan. Istunnossa keskustelu oli saatu alkuun mutta sitä ei ollut saatu päätökseen, joten puheenjohtajisto jatkaa pohdintaa. Valmistelukunnan jäsenet voisivat tällä välin lähettää kirjallisia esityksiä, erityisesti niistä asioista, joita he eivät ole käsitelleet puheenvuoroissaan. Yksi tällainen asia, josta ei ole keskusteltu riittävästi, on Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen vahvistaminen, mikä on unionin tulevan toiminnan kannalta ratkaisevan tärkeä kysymys. Puheenjohtaja ehdottaakin, että perustetaan pieni pohdintaryhmä, joka tarkastelee tuomioistuimen toimintaan liittyviä kysymyksiä laajentumisen kannalta. Sen puheenjohtajana voisi toimia puheenjohtajiston jäsen, ja se raportoisi toiminnastaan valmistelukunnalle. Sen pitäisi edustaa koko valmistelukuntaa mahdollisimman hyvin.

2. Kyselytunti

29. Kysymyksiä ei esitetty.

II VALMISTELUKUNNAN SEURAAVA ISTUNTO

30. Puheenjohtaja ilmoitti, että valmistelukunnan seuraava istunto pidetään torstaina 6. helmikuuta iltapäivällä ja perjantaina 7. helmikuuta aamulla. Siinä keskustellaan sosiaalista Eurooppaa käsittelevän työryhmän raportista sekä alueellisista kysymyksistä.

Täysistunto 20.–21. tammikuuta 2003

LUETTELO PUHUJISTA

puheenvuoron käyttämisjärjestyksessä

1. Toimielinten toiminta (asiak. CONV 477/03)

Valéry GISCARD d'ESTAING – puheenjohtaja
Gijs DE VRIES – Alankomaat (hallitus)
Andrew DUFF – Euroopan parlamentti
Hubert HAENEL – Ranska (parlamentti)
Sandra KALNIETE – Latvia (hallitus)
Lamberto DINI – Italia (parlamentti)
Antonio VITORINO – komissio
Giuliano AMATO – varapuheenjohtaja
Peter HAIN – Yhdistynyt kuningaskunta (hallitus)
Alain LAMASSOURE – Euroopan parlamentti
Dimitrij RUPEL – Slovenia (hallitus)
Elmar BROK – Euroopan parlamentti
Louis MICHEL – Belgia (hallitus)
Jozef OLEKSY – Puola (parlamentti)
Timothy KIRKHOPE – Euroopan parlamentti
Karel DE GUCHT – Belgia (parlamentti)
Tunne KELAM – Viro (parlamentti)
René van der LINDEN – Alankomaat (parlamentti)
(Siniset kortit: Einem, Heathcoat-Amory, MacLennan, Costa, Bösch)
Georges KATIFORIS – Kreikka (hallitus)
Kimmo KILJUNEN – Suomi (eduskunta)
Peter ECKSTEIN-KOVACS – Romania (parlamentti)
John BRUTON – Irlanti (parlamentti)
Peter BALÁZS – Unkari (hallitus)
Proisias DE ROSSA – Irlanti (parlamentti)
Teija TIILIKAINEN – Suomi (hallitus)
Aloiz PETERLE – Slovenia (parlamentti)
Marco FOLLINI – Italia (parlamentti)
Danuta HÜBNER – Puola (hallitus)
Peter SKAARUP – Tanska (parlamentti)
Maria Eduarda AZEVEDO – Portugali (parlamentti)
Erwin TEUFEL – Saksa (parlamentti)
Michael ATTALIDES – Kypros (hallitus)
Henrik HOLOLEI – Viro (hallitus)
Hanja MAIJ-WEGGEN – Euroopan parlamentti
Henrik DAM KRISTENSEN – Tanska (parlamentti)
Dick ROCHE – Irlanti (hallitus)
Johannes VOGGENHUBER – Euroopan parlamentti
Peter SERRACINO-INGLOTT – Malta (hallitus)
Reinhard RACK – Euroopan parlamentti

Puiu HASOTTI – Romania (parlamentti)
(*Siniset kortit: Muscardini, Speroni*)
Jens-Peter BONDE – Euroopan parlamentti
Jacques SANTER – Luxemburg (hallitus)
Hannes FARNLEITNER – Itävalta (hallitus)
Lena Hjelm-WALLÉN – Ruotsi (hallitus)
Guntars KRASTS – Latvia (parlamentti)
Manfred DAMMEYER – (alueiden komitea)
George JACOBS – Euroopan työmarkkinaosapuolet
Maria BERGER – Euroopan parlamentti
Algirdas GRICIUS – Liettua (parlamentti)
Rytis MARTIKONIS – Liettua (hallitus)
Ernâni LOPES – Portugali (hallitus)
Ben FAYOT – Luxemburg (parlamentti)
Göran LENNMARKER – Ruotsi (parlamentti)
Zekeriya AKCAM – Turkki (parlamentti)
(*Siniset kortit: Carnero, Maij-Weggen*)

Tiistai, 21 tammikuuta 2003

2. Keskustelu toimielinten toiminnasta jatkuu (asiak. CONV 477/03)

Klaus HÄNSCH – Euroopan parlamentti
Josep BORRELL FONTELLES – Espanja (parlamentti)
Gisela STUART – Yhdistynyt kuningaskunta (parlamentti)
Henning CHRISTOPHERSEN – Tanska (hallitus)
Anne VAN LANCKER – Euroopan parlamentti
Jürgen MEYER – Saksa (parlamentti)
Michel BARNIER – komissio
Gianfranco FINI – Italia (hallitus)
Pierre LEQUILLIER – Ranska (parlamentti)
Luis MARINHO – Euroopan parlamentti
Olivier DUHAMEL – Euroopan parlamentti
Ana PALACIO – Espanja (hallitus)
Sören LEKBERG – Ruotsi (parlamentti)
Joschka FISCHER – Saksa (hallitus)
Dominique de VILLEPIN – Ranska (hallitus)
Edmund WITTBRODT – Puola (parlamentti)
Jan KOHOUT – Tšekki (hallitus)
(*Siniset kortit: Karins, Hjelm-Wallén, Hain, d'Oliveira Martins, Demetriou*)
Michael FRENDÓ – Malta (parlamentti)
David HEATHCOAT-AMORY – Yhdistynyt kuningaskunta (parlamentti)
Kemal DERVİS – Turkki (parlamentti)
Gabriel CISNEROS – Espanja (parlamentti)
Ivan KORCOK – Slovakia (hallitus)
Antonio TAJANI – Euroopan parlamentti
William ABITBOL – Euroopan parlamentti
(*Siniset kortit: Tiilikainen, Tomlinson, Speroni, Rack*)
Marietta GIANNAKOU – Kreikka (parlamentti)
Pat CAREY – Irlanti (parlamentti)
Esko SEPPÄNEN – Euroopan parlamentti

Oguz DEMIRALP – Turkki (hallitus)
Matti VANHANEN – Suomi (eduskunta)
John GORMLEY – Irlanti (parlamentti)
(Siniset kortit: Brok, Duff, Lamassoure, Paciotti)
Cristiana MUSCARDINI – Euroopan parlamentti
Vytenis ANDRIUKAITIS – Liettua (parlamentti)
Reinhard BÖSCH – Itävalta (parlamentti)
Alberto COSTA – Portugali (parlamentti)
(Siniset kortit: Maij-Weggen, Lennmarker, Peterle, Voggenhuber, Palacio, Kiljunen)
